

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

SLOMŠKOVI PREGOVORI

Ni človeka brez sence.

Dober sosed je velik zaklad, ki ga ni mogoče kupiti z denarjem.

Dobra duša povsod dobre ljudi najde.

Mož mora biti srečnega zakona glava, žena pa srce.

Lepe cerkve so priče žive vere vernikov.

Molitev je najlepša godba za stare ljudi.

Zoper moč smrti ni rože na vrti.

Potrpežljivost rožice sadi, jeza pa trnje.

Brez Boga ni sreče doma.

Dveh reči ne odlašaj na jutri: Poboljšanja in dobrega dejanja.

Za današnji dan vemo, da ga imamo; ali še jutri doživimo, ne vemo..

vir: spletna stran župnije Olimje

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, upravitelj bolniške župnije

9

G
L
A
S
S
U
B
O
B
Z
G
Z
N
S
M

Beseda tolažbe

SLOMŠEK NAS VABI NA POT VERE

Obhajamo Slomškovo nedeljo, kar je za vse nas priložnost, da poglobimo naš odnos do njega. Letos se želimo zaustaviti ob eni njegovih najbolj prepoznavnih kreposti, tj. ob veri, ki je luč na poti našega življenja. Blaženi A. M. Slomšek je bil človek globoke vere. Vera je bila navdih za vse njegovo delo. V Bogu in zaupanju vanj je videl smisel svojega življenja in poslanstva. Imel je srečo, da je veličino in lepoto vere začutil že v domači družini. Vedno je bil staršem hvaležen za ta veliki dar, ki so mu ga posredovali. Prav zaradi tega je kot duhovnik in škof toliko besed namenil staršem in njihovi nalogi, in jih spodbujal, da skupaj z drugimi človeškimi krepostmi otrokom posredujejo tudi krepost vere. Današnji čas zaznamuje veliko hrepenenje in teženje, da bi človek nekaj postal in nekaj imel. Vsak si želi ustvariti dobre pogoje za življenje. Skrb staršev, da otrokom želijo dati čim več možnosti, da razvijejo vse svoje talente, je v tem smislu do neke mere razumljiva. Toda zgodi se, da starši otroke vpisujejo v neštete krožke, misleč, da bodo lahko prek teh otrokovih dejavnosti uresničili sebe. Ob tem pa kateheza (verouk) in vzgoja za rast v veri večkrat stopata v ozadje. Blaženi škof Anton Martin Slomšek si je zelo prizadeval, da bi najprej starši spoznali in sprejeli vero kot vrednoto in jo potem

September
2022

posredovali naprej svojim otrokom in vnukom. Zato pravi staršem, da »je vera največja dediščina, ki jo otroci prejmejo od svojih staršev«. Naj nam obhajanje Slomškove nedelje pomaga, da bomo krepost vere odkrivali kot prvo med vrednotami. Vero, kot luč na pot našega življenja in naše prihodnosti, kot dar in kot priložnost za naše kvalitetnejše in srečnejše življenje. Sprejeti Boga, iti po poti vere, ne pomeni odpovedati se osebni svobodi in na račun vere nekaj izgubiti. Obratno. V luči vere postane vse osvetljeno z novo, pravo lučjo! Vendar je potrebno, da naredimo korak k veri. To pa pomeni, da moramo izstopiti iz sebe. Pot k Bogu, pot vere je tako vedno pot, povezana s ponižnostjo in spreobrnjenjem.

Po: E. Mozetič

ZUNANJI POJAVI V PATRU PIJU: ZGODBA NEŠTETIH "SKRIVNOSTI"

Brat kapucin iz Pietrelcine ostaja svetniška ikona 20. stoletja, saj je imel ta pater med drugim v množici italijanskih svetnikov najvišjo pobožnost in čaščenje s strani Božjega ljudstva. In ne samo to! Pogosto je bil tudi on sam "vir trušča", posebej še v času svojega zemeljskega življenja, še toliko bolj pa po svoji smrti. Tudi sam je za sebe napovedal, da bo naredil veliko več "hrupa" po smrti, kot pa, ko je bil živ.

Zakaj je Pater Pij zaslovel po vsem svetu na tako veličasten in preprost način? Morda zato ker je bil filozof? Ker je bil učenjak?

Zaslovel je kot človek, ki je vsak dan v ponižnosti nepomembnega samostana na jugu Italije obhajal sveto mašo in od jutra do večera spovedoval. Bil je mož molitve in trpljenja, v katerega telo so bile vtisnjene stigme, Kristusove rane trpljenja; slednje je Pater Pij prejel že kot mlad in sicer v molitvenem koru nepomembnega ter pozabljenega samostana v kraju San Giovanni Rotondo (provinca Foggia). To se je zgodilo dne 20. septembra 1918, ko je bil soudeležen mističnega daru Križanega in Njegove Krvi. In prav ta dar je Piju nakopal nič koliko nevšečnosti, preganjanj in obrekovanj; postal je vir preučevanja, pa tudi vir nezaupljivosti do svetnika. Številni zdravniki in znanstveniki, ki so si ogledovali Pijeve rane, niso zmogli razložiti "Golgotškega pojava" izpred 2000 let. V letih med 1922-1923 je ukrepal tudi Sveti Oficij iz Vatikana s serijo nezaupljivih preiskav, ki so pripeljale do tega, da so Patru Piju prepovedali javno

maševanje in opravljanje ostalih duhovniških dolžnosti med ljudmi. Dovoljena mu je bila zgolj samostanska maša v kapeli.

Že od samega začetka je veliko zanimanja za Pija kazal pater Avguštin Gemelli (1878-1959), ki je bil sicer frančiškan in tudi ustanovitelj Univerze Cattolica di Sacro Cuore v Milanu. Tudi sam se je aprila 1920 odpravil v San Giovanni Rotondo z namenom preiskave teh nerazložljivih fenomenov. Bil je namreč zdravnik po izobrazbi. Vendar ga v tistem času Pater Pij ni sprejel. To je pri Gemelli-ju vzbudilo grobo reakcijo, saj ga je le ta označil za histerika pa tudi za simulatorja. Njegov osebni zaključek in mnenje o stvari je bil ta, da so rane zgolj laž.

Tako je bilo to obdobje morda celo najtežje v življenju Patra Pija; bil je obrekovan, preganjan, zasmehovan... On pa si je ob vsem tem vedno znova ponavljal: "Trpeti z Jezusom, kot Jezus!"

Da bi bil tudi sam blizu trpljenju bolnih in trpečih, je ob zbiranju darov ljudi in dobrotnikov sam dal pobudo za ogromen projekt izgradnje bolnišnice z imenom 'Hiša lajšanja trpljenja'. Gradnja le te se je pričela leta 1947, odprla pa se je 5.maja 1956. Postala je svetla stran obraza južno-italijanskega kapucina, "živega križa", ki se je neprenehoma daroval in používal v molitvi in trpljenju, samo zato, da bi pred Gospoda pripeljal vse tiste duhovne otroke, ki so mu bili zaupani. Kot je dejal, bo šele ob koncu zemeljskega življenja, naposled tudi sam voljan vstopiti v Veselje Nebeškega kraljestva.

Br. Jožef Mezeg +

Bl. Anton Martin Slomšek

Tam, kjer zvirajo studenci, lepa cerkvica stoji,
kjer cvetijo žlahtni venci, tam Ulimija leži.
Njo obdajajo višave, al ne najdeš goličave,
vsako delo pridnih rok, milo blagoslovi Bog.

Bod Ulimja pozdravljena, moji duši zvoljen kraj;
predvsim drugim si zvoljena, miroljubim ti si raj.
Sveta Hema ta je bila, kje ta prva izvolila,
na tim mestu si spočit, Nje Mariji ga zročit.